

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Излиза три пъти въ седмицата
всѣки:

Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „

Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
паднава са направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ

Ражкошии назадъ се неврацатъ

За обявления се заплаща:

За всѣки редъ при пръвѣ пъкъ 20 ст.

За „ „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе, 8 Августъ 1884 год.

Постояннитѣ псувни и безобразията на макентѣ, които се криятъ задъ колонитѣ на „Сръдецъ“, ни заставяватъ да ги попитаме: партия ли сж тѣ, или улични псувачи, иматъ ли начала, какво защищаватъ и за какво се борятъ? Петъ-шестъ души опозорени лица, скрити задъ кулиси, хулятъ най честнитѣ хора; лъжатъ, интригуватъ, пишатъ и издаватъ вѣстникъ съ народнитѣ откраднати пари; борятъ се да срутятъ народната свобода, да ограничатъ свободното слово, тѣ да сж на властѣта и тѣ да располагатъ по кефа си съ народния потъ и имотъ. Тѣзи сж патриотитѣ, които днесъ воюватъ противъ сичко честно и за уважение достойно. Които не сподѣля калпавитѣ имъ идѣи, които не ги подкрѣпя въ мошенничествата, които не е тѣхно мекере, той е за тѣхъ най-лошъ, авантюристъ, амбициозенъ, безчестенъ и даже лудъ! Когато ги подкрѣпахме, хваляхме и защищавахме, тогазъ „Славянинъ“ бѣше най-добъръ, иъ когато се обявихме срѣщу калпазанлъка имъ, когато открихме прѣдъ свѣта, какво вършатъ и какъ лукаво и скатъ да ограничатъ народната свобода, да грабятъ безконтролно народната хазна, да си правятъ имоти, тогазъ „Славянинъ“ стана най-лошъ, продаженъ и не-самостоятеленъ! Ехъ макен, колко сте глупави въ постѣпкитѣ си! Не уже ли народа не разбира, вашитѣ лъжи, хули, клевети и интриги съ каква цѣль ги вършите? — Кои сте вие? Патриоти ли сте, честни хора ли сте, чистосърдечни ли сте? Излѣзте на явѣ, да ви види народа бе джанамъ! Защо са криете задъ Янка Ковачева? Защо откраднахте 38,000 лева изъ казначейството, безъ да имате оправдателни документи гдѣ сте ги дали? Защо са правите на глухи и нѣми, като ви питатъ хората за тия пари? Я ни кажете, въ какво състои вашия либерализмъ и конституционализмъ? Каква свобода вие искате да дадете на народа? Не сте ли вие въ главѣ съ свѣтеца ви Цанковъ, които заробихте Княжеството съ приемванieto на конвенцията за желѣзницитѣ? Не сте ли вие, които ви подкупиха пѣмцитѣ, за приемванieto на тѣзи конвенция? Не сте ли вие и вашия Цанковъ, които насла и сѣ измама про-рахте измѣненiята въ Търновската Конституция чрѣзъ едно незаконно нарѣчено народно събрание? Не е ли вашия Помяновъ, който омаскари независимостѣта на сждилищата ни, като позволи на консулскитѣ гавази, да присѣтствуватъ въ сжде-нитѣ съвѣщания? Не сте ли вие, които направихте компромисъ съ консерваторитѣ, да уничтожите конституцията? Не сж ли вашитѣ умници министри, които защитихъ крадцитѣ? Не сж ли тѣ сж-цитѣ, които прислѣдвахъ Славейкова и Каравелова, за които държахъ министерски свѣтъ, да ги изгонятъ изъ Княжеството? Не е ли вашия Помяновъ, който даде народния поборникъ Пет-

кова подѣ сждѣ, като настоя да се осжди на 1200 лева, а народа ги заплати, като ви лепна такава една явна пѣсеница? Не е ли либерала Помяновъ, който искаше да отнеме прехрапата на адвокатитѣ? Не сж ли великитѣ патриоти бивши министри, които неоставихъ нито единъ чиновникъ непожтнатъ отъ мѣстото си? Не е ли свѣтеца Цанковъ, който ходеше да агитира изъ народа? Сичко това клевета ли е? Не сж ли това живи факти, не сж ли това ваши дѣла, които ви опозорихъ? И слѣдъ сички тия и други още много бани-бозушки работи, които извършихте, вие още имате образъ и свѣсть да хулите честната класа и да ѣхъ паричате безчестна? Засрамете са бе, че и най-заблуденитѣ ви последователи ви са днесъ подсмиватъ и тѣ са произнасятъ за васъ, че сте глупци. Съ псувни и голеи лъжи, съ хули и клевети, партия не са основава, не; я се пребройте и са вижте колко сте и кои сте? Да не мислите че консерваторитѣ ще ви приематъ. Тѣ ви познаватъ каква стока сте и тѣ не ви върватъ, защото вие ги надминахте въ сичко. Ако мислите, че има глупавъ свѣтъ, който да ви слуша, вие издавайте още единъ журналъ съ откраднатитѣ народни пари и лъжете, хулете, псувайте на лѣво и на дѣсно. Вашитѣ глупости, и псувни насъ ни вѣселятъ, защото знаемъ че тѣ ще ви съсиятъ.

Необходимо и важно разяснение по единъ таинственъ въпросъ.

(Пише единъ бивши Солун. учителъ.)

(Продължение)

Да са непростирамъ на дълго, патриота Шумковъ най сѣтъи стана съдружникъ съ насъ, като му заплатихме и предварително $\frac{2}{3}$ часть отъ стойността на буквитѣ, които пишсахме нарочно за тая цѣль отъ Виена.

Екзархията (Методий) като усѣти, че и безъ петля може да съмне, побърза да интригува посредствомъ агентитѣ си за развалинето на едвалъ захванатото дѣло най-много чрѣзъ шекото, долнето, безираветвенното и презрѣнното отъ всички същества К. Шапкарь. Попъ Козма въ това отношение играше ролта на сурвалка. Тий увѣщаваха патриота да не влиза съ насъ въ съдружничество, да не ни става поражителъ предъ правителството, което ма приемаше за отговорникъ на вѣстникъ съ поражителъ, по разни клевети на тия Екзархийски агенти, чисто предателски и несовѣтвени даже на фанатика гърка. Всичко това отъ началото патриота ни разказваше и ний са съвѣдахме на глупоститѣ имъ и на патриотизмъ имъ, съ който са мерятъ предъ всѣкого, който незнае добръ работитѣ имъ, въ всичкитѣ имъ трудове останаха напрасни, защото патриота при всичката си простотия знаеше добръ и насъ и високопоставени агенти. Освѣнъ това шекото на П. Блаженство до мене, съ което ми изказваше пълното си довѣрие, служаше като добъръ фактъ за изобличение на агентскитѣ интриги. Разбира са добръ, че тия г-да агенти, като поддрѣжани отъ Арх. Методий, интригуваха тѣй както имъ са даваха наставления отъ Шефътъ имъ, който не съмнено са криеше, както и за много други работи, отъ Екзархитѣ. Въ това време яви са специална по-бѣдна на попа въ Циградъ, мотивирана предъ гражданитѣ и учителитѣ уажъ да са види съ Екзархитѣ, който го много обичалъ.

Гласитѣ на таква извънредни пътувания, които немилостиво дълбать бюджетитѣ, отпосѣ са чува. Върна

са пона и като любопитни за новини отъ Циградъ питаме го, какво що ново — той нищо не отговаря, освѣнъ, че имаме свѣтитѣ молитви на Екзархията. За гимназията нищо не попитаха ли? — Ехъ, малко са интересувать да знаятъ гимназията на Х. когато самаго него добръ познаватъ. Туй бѣше многото здрави отъ Циградъ.

Не са мина много време разбрахме, че цѣльта на поповото ходенъ въ Стамбулъ била какъ по лесно да са устрои coup d'etat и съ гимназията и съ пансионитѣ и съ учителския свѣтъ и най сѣтъи съ номинално съществуващата община. Попа почна да става сербосъ, да са не подписа на протоколитѣ на свѣта, да не дава съвета въ пансионерната комисиия на всѣкой мѣсець, да не влиза въ класъ, да не прави ревизии въ пансиона и т. н. т. Единствената му работа бѣше, цѣль денъ да нише рапорти въ екзархията затворенъ подъ ключъ въ стаята си съ Шапкаря. Захвапахме да получаваме предписания отъ екзархията едно отъ друго по безобразни и противорѣчиви на предидущитѣ. . . . . Азъ бѣхъ членъ въ пансионер. комисиия по назначение и по право отъ екзарх. която неможеше да ма уволни на самия край на годината. Предписанията, които издава тукъ бѣха безъ номеръ на екзархийски бланкъ и само съ подписъ на Методий. Подписъ на Екзарха бѣше редкостъ. Казахме по горѣ че пона е простакъ. Той когато са подписва срѣща първомъ името си, а когато пише или переписва нищо, прочита първомъ буквитѣ и ако пѣкой говори въ това време, той неможе да нише никакъ правилно дума. На гѣсо, таквъ елземширъ не съмъ владѣлъ и на да лице са намѣри подобенъ нему. Той заслужава да са прати на положение между богословитѣ и църковнитѣ служители на православната църква. По кратко, простака пона съ пълномощия и неограничена властъ. Да додемъ на предмета си. Първото нищо което са употреби отъ пона и другаря му Шапкаря за спечелването на патриота бѣше рапортирането на двамата съ Екзарх. (Методий), че било необходимо и неизбѣжно да се отпусне една помощъ г. Шумкову, тѣй като той по цѣль денъ стоялъ въ гимназията и пансионитѣ и са занимавалъ съ общественитѣ работи. Тоя рапортъ да заблѣжжъ, както и всичкитѣ имъ други частни писма, бѣше подпечатанъ съ общинския печатъ, тѣй като той бѣше въ рѣждѣтъ и подъ пълното расположение и распоряжение на пона Козма.

Въ какво количество да бѣде тая помощъ, услужливцитѣ — агенти, не са осмѣлили да явятъ до Екзархията, тѣй като ти си знае за какво е помощѣта и колко кустисеватъ подобни случаи. Съ неспрашването на тоя рапортъ и патриота самъ побърза та испрати прошение, въ което и опредѣли по указанията може би на пона Козма, часъ по-малко отъ 200 л. т. той неможалъ да бѣде вѣренъ и точенъ служителъ на свѣтата Екзархия и особено на свѣтото Блаженство Екзархитѣ. Не са мина м-ць отъ тая горойека машинация и патриота получава писмо отъ Екзарх. ковчешникъ Андона Митановъ, въ което му са пише тѣй: „молитва и благословение отъ отца Методий да знаеиз какаъ тримата съ Негово Блаженство Екзархитѣ, рѣшихме да ти са отпуснатъ 200 л. турски тайно да не казвашъ на никого даже и на брата си Ставра“. Подиръ това продължава писмото, че отецъ Методий иматъ голѣмо уважение къмъ патриота и се надѣвалъ че Шумковъ ще се покаже достоенъ за 200 л. турски. Тукъ са разбира достоенъ т. е. че ще ходи и играе подиръ свирката на Методий. Изобщо въ Екзархията при сегашнии ѣ съставъ, достоенъ и способенъ человекъ разбираатъ тоя, който е заетъ съ дерта си и не имъ са бърва въ работитѣ, макаръ и да било за добро или полезно. Тоя съставъ на чело съ недоученитѣ дикончета, които оставиха матушката, защото най-напрѣдъ бѣше ги ерамъ да бѣдатъ хлѣбѣтъ бадева и да отнематъ мѣстата на по-способнитѣ, — иматъ претенцията за неогрѣшими и всезнаючи по народното образование. Слава Богу, че сж тѣй елѣпи и невѣжжъ, че не можатъ баремъ да се бъркатъ въ учебната страна на училищата въ тая нещастна Македония. Само това е хубавото, тѣй щото учителитѣ, ако си добросъвѣстно пепълнява дължността, може да има достойни и по желанието си ученици въ всѣко едно отношение.

Важната тайна скоро става свѣтна и явна. Скоро панетинна грѣмна по Македония, че Шумковци получили отъ Екзархията 200 л. т. За нищо и шикаво и

дѣтната почнаха да се оудват на това щедро благо- дѣние на свята Екзархия, толкоз повече че въ гимназията нѣмаше географически карти, които въ Америка да бѣх печатани и съ злато обковани, пакъ не можеха да сторятъ 200 грѣшни лирички.

Патриота подиръ тая милостъ и благословия, които му показа Кусевичъ, почна да се поотстранява отъ васъ и въсѣ сутренъ дохождаше при погьтъ въ гимназията, да го пита какъ му е кефътъ и да се съвѣщаватъ ерѣщу *даскалитѣ*, които *кресли глава противъ Екзархията*. Въ заседанията на пансионерската комисиия, гдѣто бѣше членъ-касиеръ, той за най-прости въпроси викаше: азъ съмъ съгласенъ съ н. високопреподобие или *азъ нѣмамъ мѣстие*. Братовчедътъ му Насти Стояновъ тоже членъ, който до това време мжжени се бореше за правата на ученицитѣ въ пансиона, за честеното на послѣдната партия, за честта на учителитѣ, като видѣ какъ скоро и щедро са изсина благословията на Методия върху главата на Шумкова, са посьблазни малко и той захвана а la еврейски да прави коментенти на попа и шанвара, когото до това време не пропушаше въ догения си. И разбира се при таково поведение се трѣбба да се е пооблизватъ нѣщичко, ако и не тъй тлъето както патриота. И тъй *благородно* и *геройски* са подкупи Шумковъ отъ Методия съ 200 л. тур. за да слуша агентитѣ му въ Солунъ и по Македония и да нѣма никаква работа съ хора *безбожници* които искатъ да издаватъ *вѣстникъ за да компрометиратъ авторитета на свята Екзархия*.

Слѣния като погледне на далечъ вижда. Тѣй и патриота като се видѣ на равно посвѣщенъ съ Екзарх. агентитѣ въ свѣтитѣ тайни и анипации, захвана тѣжко- тѣжко да се расхожда изъ гимназията и наблюдава за повѣдението на ученицитѣ. Не ми се ще тука да рас- правямъ за интригитѣ на облагодѣтелствованитѣ бю- стители въ гимназията, за растуришето на Учительскій Съвѣтъ, тѣй като тоя въпросъ е дълъгъ, важенъ, и за обстоит. документи, които нѣмамъ подъ рака, ще спомена само, че тѣ са опитахъ да пѣдятъ учени- ция отъ гимназията, които не са благодарни отъ панси- она на Бертранда и са поддържана отъ своя шефъ Ку- севичъ, който съ писма и телеграмми заповѣдаваше да се испѣдятъ *бутовницитѣ*; учит. съвѣтъ (болшин- ството) по разни причини и обстоителства не са подни- ни на това калугерско распорѣждане, за което са и похвали отъ всички македонски общини. Патриота играе- ще както и сега ролята на педагогъ въ пансионѣтъ. На свѣтитѣ ни да не са бърка въ работи отъ кои- то нищо не разбира, той ни отговаряше просто и ясно че писмо ималъ отъ Методия, въ което са казвало да не оставатъ ученицитѣ въ ръцетѣ на даскалитѣ, защо- то щели да ги деморализиратъ. При всичко това ний още са лѣжахме, че той ще стои на обѣщанието си да бѣде издатель на вѣстника и други книжки за Маке- донскитѣ училища, толкоз повече, че буквитѣ приети- гнаха въ догения му и словослагателя бѣше готовъ. Единъ празниченъ день отидохме съ другаря си въ къщата на шумковци и въ разговорѣтъ си ужъ случайно дойдохме и къмъ въпросѣтъ за печатницата. Патриота отпървомъ не искаше да говори; братъ му като по навъненъ и простъ, пита ни кой ще нагледва работата, кой ще бѣ- де отговоренъ за вѣстника и пр. и пр. Да забѣлежа, че голѣма мжчнотия имаше предъ правителството, кое- то не приемаше никого отъ насъ даскалитѣ за отго- ворникъ безъ поръчителството на нѣкое *имшиетлия* лице. Отъ българитѣ които ни предлагаха услужитѣ си такова *имшиетлия* лице нѣмаше, освѣнъ *патриота*, който категорически ни отказа слѣдъ подкупа- нието си съ 200-тѣхъ лири. Почнаха се разекжде- ния и сериозни обмислования върху програмата на вѣстникѣтъ, съ цѣль дано да се убѣдятъ, че нѣма нищо компрометирующе било за правителството, било за общественото мѣстие на Македония. Спекулан- титѣ патриоти малко искаха да разбератъ отъ тия ни разяснения. Тѣ ни запитваха за цѣльта на вѣстника, за числото на абонатитѣ и пр. които са отнасятъ до парата. Вѣстника ни, като бѣде независимъ отъ черното расо, възможно е Екзархията да създаде свой вѣстникъ, който по нѣмане на друга печатница може да се печата въ вашата (нашата) печатница или же като види Ек- зархията, че вѣстника ни ще има успѣхъ и влияние, да ни предложи нѣкой субвенция, съ условие да не пишамъ нищо противъ нейнитѣ безсмисленитѣ распорѣждания и т. н. т. Патриотитѣ силно се ококориха като имъ ка- захме за помощъ отъ Екзархията, въ относитѣ тѣ оста- наха недоволни, като имъ казахме, че мжчно ще можемъ да се съгласимъ съ това условие, да не обекждаме ра- ботитѣ на Екзархията въ Македония. Тѣ захванаха да ни убѣждаватъ, че ако Екзархията отпусне пари, мо- жемъ да приемемъ условие то, защото това било въ *интереситѣ ни*. Ний на-ли ще си имаме ползата, викаше по-младши, — каквото ще да става. Мигаръ ний сме артакъ хората, които ще оправимъ работитѣ и. Нѣма ли хора отъ Румелия, отъ България, които да и разгледатъ работитѣ и да ѣхъ наредятъ тѣхъ, щото ти да

Може да работи за обществената и народна полза? Макаръ и да имаше нѣщо справѣ, изо въ горнитѣ думи, азъ се силно развѣнчувахъ, смутихъ се и безъ да от- говори нѣщо си, почнахъ да се расхождамъ изъ стаята. Другаря ми неопѣнѣнъ въ такива случаи, почна тихо и спокойно да разказва, защо именно е нужно на Македо- ния вѣстникъ, какво ще се пише и какъ ще се обекж- датъ общественитѣ и училищни работи и т. н. т. склочи той съ думитѣ: Нищо нѣма страшно и опасно, защото ний дѣйствуваме въ пакти на законността, спра- ведливостта, а най-главното *добросъвѣстие*. Полити- ката за насъ е запрѣтена спорѣдъ програмата. Позво- лавя ни се да препечатваме само онова по българскитѣ работи, което се ерѣща въ Цариградскія печати. Тѣй продължаваше той рѣчьта си, и колкото по-вече се ви- цушаше, толкова ма той успокояваше, като че ли прочи- таше развѣнчуванитѣ ми чувства и душевното ми на- строение. Ахъ, то бѣше рѣчь, която никога нѣма да забравя, и за която много пакти относѣ го молихъ да ми я изложи за въ память или за обнародване. . . . И знаете ли читателю, какъ се трогнаха отъ тия думи господа патриотитѣ? . . . . . Повервайте ме че стария бѣше му на дѣт да ни изгони изъ къщата си, а младия ни попита: „джанамъ вие со идеи ли искате да работиме или пари да печелиме, ние са чудимъ съ васъ, гдѣто не са покорявате на Методия само и само да можимъ да го разиграваме *ваки* показва съ рѣката изъ въздухѣтъ. Негова милостъ, за мене, имаше писмо отъ Методия, съ което хубаво бѣше го скепчалъ въ рѣчьтѣ си и можеше *овде* на мекдана да го разиграва като . . . . . нъ той са излъга и го прати намъ-дѣ си ужъ за пѣвака си правца? . . . . . Тѣй и редяха тия спекуланти патриоти, които като монополъ са заловили сега още почти всичкитѣ общ. работи на прочутия и славния Солунъ. Не са мина много време отъ това ето, че и въ печата са появи едно просто извѣстие ужъ като новина отъ Солунъ, че Екзархията купила Шум- кова Петруши съ 20 лири тур. на годината за да и бѣде вѣренъ и точенъ агентинъ. Не доволенъ, види са, отъ това извѣстие, той единъ день ни каза, че не иска да са занимава съ печатарско дѣло, тѣй като печалбата, която очаквалъ отъ него, си я получилъ отъ Екзархи- ята готова. Приканваше ни още да си земемъ буквитѣ, като ни отстѣпваше и 15 лири отъ дълѣтъ си, нѣщо което не ни бѣше възможно, тѣй като по желанието на Кусевича трѣбаше да оставимъ Солунъ.

Така са свърши тая история за която много пакти нѣкои румелийски вѣстници писаха телешки вѣсторги и които до сега вѣрвамъ никой отъ любители на македонското просвѣщение въ княжеството незнае добръ въ скѣпностъ. И тѣй Екзархията подкупи Шум- кова съ 200 лири тур. само да не са издаде вѣстникъ, който несъмнено щеше да и похвалява тамъ гдѣ- то заслужва и безпощадно напада, което справедливо заслужваше и по настоящему заслужва.

Въ заключение ще приведа мимоходъ още нѣколко думи, съ които да покажа по какъвъ предателски и ми- зеренъ начинъ екзархийскитѣ агенти и самъ Методий можиха свършено да унищожатъ осъществението на мисълта ни да издаваме вѣстникъ. Оставямъ на страна всички калугерски интриги, които съвѣмъ безъсѣветно прѣскаха изъ между гражданитѣ, ученицитѣ за насъ, защо- то тѣхната история е твърдъ дълга, безвременна и понят- на на сѣбниго, който е ималъ работа съ безсѣветни хора, особенно съ черни и мрѣсни думи калугерски ще спомена само, че като видѣхъ, че имаме намѣренне да останемъ въ Солунъ безъ въвакна работа подиръ тоя исторически вѣстникъ, въоръжиха са съ послѣднитѣ неджгани сили ерѣви ни и разбира са сполучиха да ни побѣдятъ, за- щото бѣхме повикани на сражение въ турско и въ Со- лунъ близо при Кални-Куля. Тѣй погъ Козма при всич- ката си глупостъ, хитри са да каже на правителствен- ния шпионъ въ гимназията Абди-ефенди, че съмъ са билъ учитѣ въ Россия и пр. работи, които презъ двѣ- годишното ми живѣние въ Солунъ, никой даже отъ бъл- гаритѣ незнае кое съмъ, що съмъ. За другаря ми, Методий си сторилъ добрината да предаде на всички ма- кедонци градинари и други поклонници на екзархията, че са сторилъ чадо на дяволѣтъ поради което не трѣ- бало да му са произнася името въ святаа екзархия и да му са повѣриватъ дѣцата за наука. По тоя мизе- ренъ начинъ, той сполучи да прокуди всички способни и достойни учители родомъ македонци, които бѣха оста- вили добритѣ си мѣста въ България за да послужатъ на отечеството си и при родителитѣ си и замѣти съ хора продажни, заети съ дерѣтъ си и съ печелението на златни лирички; между тия православни чада има и тавива, които са испѣдени отъ България или по не- способностъ или по злоупотрѣблениа. Много внимание въ положението на тия работи е достатъчно да ни от- крие всячки сѣбни на тая нещастна страна, за която суза народъ потъ са троши просто на вѣтъръ или по- диръ нехабяванието на македонцитѣ. . . . . Време е вече да разберемъ тия работи по между си и да ка- жемъ на калугеритѣ: „стига ете са трудили, починете

ен въ манастиритѣ, поо частъ за спасението ви при- ближава.“

II За народнитѣ възстания въ България преиму- ществено въ Велико Търново и околнитѣ градове и села въ XIX-я вѣкъ.

(Продължение)

Слѣдъ разбиването на Сливненската чета надъ Жеравна и слѣдъ потушаването на проектираното об- що възстание въ Котелъ, Жеравна, Градецъ и Нѣйково, Турскитѣ власти узнали че Нену Господиновъ е билъ единъ отъ главнитѣ дѣйци за устроиването и приго- товлението на четата въ Сливенъ, и слѣдъ като го из- ложили на строги испити и мжчениа, но той отказалъ, и „никого не издалъ“; Турцитѣ го испратили отъ Сли- венъ въ Едрине за да го тамъ убѣсятъ; но като и тамъ не можали да го обвинятъ до толкова, за да го убѣ- сятъ, най-сетѣ го испратили на заточение въ Акля (Автиохия); но слѣдъ убиването на Сулганъ Азиса и възвръщането на Мурата, и слѣдъ издаването по тоя случай на Амвигия, освободилъ се и се завърналъ пакъ въ Сливенъ. Въ Сливенъ уловили тоже и Мива Кючюка, който е билъ, както и по горѣ се спомена, таенъ съобщителъ между възстаницитѣ въ Котелъ, Жеравна и пр. и Стоила Войвода. Като го уловили подложили го подъ испитъ, но той всичко отказвалъ. Най сетѣ го испратили въ Едрине и тамъ го испитва- ли много строго, даже и го мъчили, за да изкажи, кои сж били възстаницитѣ въ Котелъ, въ Сливенъ, въ Жеравна и пр.?? но той отказвалъ всичко, и никого не издалъ, отъ това се разумѣва, че той е билъ дѣйствително челоуѣкъ съ твърдъ и постояенъ характеръ, въ същото време и горѣщъ патриотъ.

Тѣй се потуши и това проектирано въ Сливенъ, Котелъ, Жеравна, Градецъ и Нѣйково възстание безъ никакви слѣдствия.

Слѣдъ тоя расказъ за проектираното Сливненско Котленско и пр. възстание, да се завърнемъ къмъ историческитѣ события що послѣдувахъ Габровското въз- стание, или се современно съ него случиха, и извър- шиха въ Габрово. Иае расказахми по-горѣ че въ бит- ката подъ Мира-Гидикъ на хайдушкото владение се е равниль войводата на Габровскитѣ възстаници Цанку Дюсъ Табана; расказахми при това и за жялостнитѣ сетниви на неговата чета, за да държимъ обаче жица- та на историческитѣ товашни события рѣдово и по- слѣдователно, ние ще разкажемъ и за злочеститѣ и жа- лостни сетниви на горѣщия патриотъ Цанку Дюсъ Та- бана, както и за всичкитѣ случки що ставаха и се извършаха по онова време въ Габрово.

Цанку Дюсъ Табана наравенъ при хайдушкото кла- денче, оттегли се полегка легка и съ помощта на нѣ- кои свои другари въ едни колиби близо при Габрово и Трънѣто зовими, тамъ той вижда се е разказалъ на ступанина на къщата, въ която е живялъ за всичко, и го е молилъ да отиде въ Габрово, за да му купи и намѣри лѣкове за да си цѣри раната, но се увѣря- ва отъ много современници Габровци, че тоя извергъ българинъ козбаринъ е издалъ Цанку Дюсъ Табана въ Габрово на тамошната турска властъ, и разумѣва се че габровския мюдуринъ отъ една страна е извѣстилъ за това чрѣзъ телеграфа търновския мотесарифинъ, а отъ друга страна е испратилъ многобройни запити за да уловятъ Цанку Дюсъ Табана въ колибитѣ „Трънѣ- то“, което дѣйствително и се извършило, и слѣдъ ка- то го уловили и го добръ вързали, закарали го въ Габрово.

Иае ще разкажемъ по долу за неговитѣ по отпо- дирни злочести сетниви, сега ние ще се завърнимъ пакъ въ Габрово, и ще разкажемъ що се е тамъ слу- чило слѣдъ излизането на Цанку Дюсъ Табана съ че- тата си изъ Габрово. По горѣ ние расказахми че нѣ- колко дена слѣдъ излизането му изъ Габрово, и имен- но къдъ 9—10 мая 1876 год. се разчюло въ Габро- во, че пощата се ударила отъ възстаницитѣ. Това е било на 9 мая въ недѣля. Въ сѣнция тоя день, начал- никѣтъ на запитѣ въ Габрово Ахмедъ Ага, избира всичкитѣ учители на Габровската гимназия въ дома на учителя г. Нестора Маркова, и слѣдъ като ги распи- талъ за имената имъ, забѣлежалъ само името на г. въ Иванъ Гюзелева, и му казалъ: „да заповѣдате на ко- нака“ (полицията). Цѣмъ отишълъ г. Ив. Гюзелевъ въ конака, извѣдѣжъ го качать на единъ конъ, до- карватъ го тукъ въ Търново, и го затварятъ въ тъм- ницата. Той е билъ наклеветенъ, че като учитѣ на физиката, билъ разбиралъ отъ телеграфически машини, и билъ снималъ тайно съ електрическата машина на гимназията, правителственитѣ телеграми отъ телегра- фическитѣ жици, и ги билъ придавалъ на възстаничес- китѣ комитети“. По голѣма, и по смѣшна глупостъ отъ тая не може и да бѣде.

Извѣстията за движенията на възстаницитѣ ста- ваха впрочемъ отъ день на день по неприятни, защото отъ 1 до 8—9 мая, на нѣколко пакти вале дѣждъ

даж и свѣтъ. Тия временни случки побърках твърди много на възтаницигѣ, споредъ дѣто кремаковитѣ имъ пушки не работяха, баруга имъ измокренѣ, тѣ сами лошаво и окждно обѣчени, зека да се отчъватъ, по свѣтъ и по малодушнитѣ отъ тѣхъ, зека да се разотвѣтъ по домоветѣ си, и въобще положението имъ е било много кригическо и жалостно.

Вжтрѣ въ Габрово же се вършихъ разни свирепства, и ние ще изложимъ разказъ и самитѣ думи на единъ страдалецъ отъ Габрово, че на 3—4 май 1876 почнаха да идатъ отъ къмъ Казанлъжско турски войски в башибозуца, повечето бозаджии арнаути, които отъ дѣто минаха опустошили всичко, и когато вѣзали въ Габрово, някой не е смѣялъ да си покажи главата на навънъ, тѣзи башибозуци, разказва това лице, не бѣха хора, но тѣ бѣха чисти звѣрове, тѣ бѣха дошли да ограбятъ, тѣ бѣха повечето голи и боси арнаути, и бѣха надошли отъ Казанлъжско, Бѣки Зигорско и Хаскюйско. Тѣзи сганѣ отъ хора, шомъ вѣзна, и напълниа града Габрово, произвелъ въ него ужасъ страхъ, трепетъ, и вълнение. . . . Габровчанитѣ зеля да мислятъ всѣки за себе си, и за семейството си, почти рѣдка къща е имало, въ която да се не намѣрва оржие, и въ това време се билъ пусналъ слухъ изъ Габрово, че който е способенъ за оржие, вѣткой да се вѣоржжи добръ, и да варди бодро жилището си и челядъта си отъ звѣрскитѣ турски нападения. Въ слѣдствие вижда се на такива една застрашителни слухове, габровчани си изпатворили дюгенигѣ въ разстояние на нѣколко дни, и всѣки съ оржието си денемъ и ношемъ се е вардилъ. За добра честь обаче, тогавашния военачалникъ на турския таборъ (дружина) отъ редовна войска, или бивбашията, е билъ добръ чловѣкъ, и се смѣялъ за жалостното с тревожно положение, въ кое то тогава сж се намирали габровскитѣ жители, призвалъ по първитѣ отъ тѣхъ при себе си, и имъ предложилъ: „да си отворатъ дюгенигѣ и отъ нищо да не се толкова страхуватъ“. Тѣ му отговорили че доро не испѣди башибозуцитѣ отъ Габрово, и доро ги не испрати задъ Балкана (въ Тракия), тѣ не смѣятъ да си отворатъ дюгенигѣ, и да си глѣдатъ мирно работата. Бивбашията зель въ едно благоволио внимание молбата на габровчанитѣ, и незабавно заповѣдалъ да се дигнатъ всѣкитѣ башибозуци отъ Габрово и да отидатъ задъ Балкана отъ дѣто сж и дошла. Въ слѣдствие на тая заповѣдъ, на бивбашията, сбирцианата тая отъ звѣроподобни чловѣци ся тржгнала отъ Габрово, преминала Балканъ при Шапка, и си огвишла въ Тракия. За зла честь впрочемъ и за голѣма жалостъ на жителитѣ на Габровскитѣ околни колиби, намѣраше се тогава въ Габрово при тоя бивбашия единъ развратенъ офицеринъ Коля Агасъ по чинъ (рогний командиръ), той не е мислялъ вижда се за друго, освѣнъ да насити свои тѣ развондни звѣрски страсти, и за тая цѣль, той е отишълъ още стъ 1 мая съ едно отдѣление редовна войска и съ нѣколко башибозуци по колибитѣ изъ Балкана, ушъ да преслѣдва и издари възтаницигѣ, но вижда се че неговата цѣль е била, споредъ както и по горѣ спомѣнахъ, совсѣмъ друга, и за доказателство на това служи ми, че той по колибитѣ Новоселски, Егерски и Иклетшки, що се намиратъ близо при Габрово, и расположени въ Балкана, друго не е правялъ, освѣнъ да ограбва къщитѣ на бѣднитѣ колибари, и да обезчестява насилственно злочеститѣ имъ дщери и жени! Като си въобрази чловѣкъ тия безчловѣчни, немилостиви и звѣрски дѣла на тоя звѣроподобенъ турчанинъ, коснитѣ му настржхвѣатъ!!

(Слѣдва).

ДНЕВНИКЪ

(стѣнографический)

на

IV Обикновено Народно Събрание.

(Извънредна сессия)

IV ЗАСѢДАНІЕ, ПОНДѢЛНИКЪ 2 ЮЛИЙ 1884 г.

(Начало въ 3 часа 30 мин. слѣдъ пладнѣ подъ председателство на г-на Ст. Стамболова).

Председателъ: (Звъни). Засѣданието се отвара, г нъ секретари ще прочете списъкътъ на г да представителитѣ.

Секр. Храповъ: (Чете списъкътъ). Отгжествуватъ: Димитръ Добревъ, Юрданъ Ивановъ, Пемавъ Мустафовъ, Риза ефенди, Тестежели Мустафа, Петръ Вилчевъ, Виднъ Младеновъ, Илия Вълковъ, Марко Келевъ, Цанко Нивовъ, Нико Георгеъ, Алекси Карамановъ, Петръ Пенковъ Драгански, Радновъ Посифовъ, Георги Николовъ, Ивванъ Ненчевъ, Камевъ Начевъ, Поль Димитръ, Константинъ Геновъ, Хаджи Арифъ Ириковъ, Душубакалъ Ахмедъ, Иванъ Хорозовъ, Хафузъ Мехмедъ Байрактаровъ, Мехмедъ Хашимъ, Михаилъ Македонски, Цело Кънчевъ, Иванъ Стояновъ, Кечели Мустафа, Мутушъ Мустафа, Недѣляо Пушкарровъ, Димитъръ Петковъ, Марко Балаба-

новъ, Идризоглу Ахмедъ, Гендо Недевъ, Александъръ Люскановъ, Петко Каравеловъ, Христо Дюкмеджиевъ, Дръ Молловъ, Мустафа Муфтиевъ, Юсуфъ бей Мустафовъ, Кесимъ Зиаде Мехмедовъ, Илиа Маджаровъ.

Председателъ: Отъ 195 души представители отгжествуватъ 44, има нужното число представители, за да може Народното Събрание да засѣдава. Засѣданието се отвара и ще пристъпимъ къмъ дневний редъ. На дневенъ редъ има да се разглѣда прошенито на г на Сарафова за десетъ дневенъ отпускъ съгласно съ 18 чл. на Правилника, и прошенито на г на Дра Помянова пакъ за 10 дневенъ отпускъ. Подиръ това ще се пристъпи къмъ четене докладътъ отъ комисията за провѣрнитѣ на изборитѣ.

Секр. Храповъ: (Чете прошение отъ Михаилъ Сарафова):

Господине Председателю!

По семейна неотлагаема нужда невъзможно ми е да засѣдавамъ въ Народното Събрание въ продължение на 10 дена. За това моля ви, да внесете на разглѣждане въ Народното Събрание пробата ми за разрѣшение на 10 — дневенъ отпускъ.

М. К. Сарафова.

Търново 2 Юлий 1884

До господина председателъ на IV. Народно Събрание въ Търново.

Председателъ: Дава ли Народното Събрание десетодневенъ отпускъ на г на Сарафова? (Гласове: да ва). Има ли нѣкой да говори върху този въпросъ? (Нѣма). Ако нѣма нѣкой да говори, ще положа на гласу ваните. Койго не е съгласенъ, да се даде отпуска на г на Сарафова, да си дигне ржката. (Четирима дигатъ). Вишегласие, да се даде искании отпускъ.

Секр. Храповъ: (Чете прошение отъ господина Помянова).

До почитаемото Народно Събрание!

Най-покорно моля Народното Събрание, да благоволѣ да ми разрѣши десетодневенъ отпускъ начинай отъ третий Юлий

Тутракански депутатъ.

К. Помяновъ.

Търново 2 Юлий 1884.

Председателъ: Има ли нѣкой да говори върху настоящето прошение?

Мирскии: Трѣба да се укажатъ причинитѣ. Споредъ 18 чл. отъ Правилникъ, ако е по голѣмъ отпускъ т. е. безсроченъ, не се дава освѣнъ по причина на болѣсть, а позволение за отпускъ на опредѣлено време се допуша, подиръ като Събранието чуе причинитѣ, поради които се иска това позволение.

Юрданъ Тодоровъ: Сжко щѣхъ да кажа. Тукъ не сж искани причинитѣ, по които г нъ Помяновъ иска отпускъ. Отъ друга страна даже тѣ прѣдвѣр мевно бѣхъ дошли тукъ, преди да се захване Събранието, а сега когато се захвана, искатъ отпускъ.

Дръ Помяновъ: Чухъ нѣкои г-да представители, че желаятъ да съмъ указалъ причинитѣ, по които прося отъ Събранието десетодневенъ отпускъ. Азъ мисля, г-да представители, че подобно нѣщо е излишно. Ако нѣмахъ нужда отъ отпуска, нѣмаше и да го поискамъ. Най послѣ като искатъ да знаятъ причинитѣ, азъ съмъ готовъ да ги кажъ така сжко неопредѣлено, както ги каза по напръжний просителъ. Разбира се, вий тѣхъ уважихте, то и моятъ трѣба да уважите. Той поиска отпускъ по семейни нужди и азъ тѣ сжко искамъ отпускъ по семейни нужди. Мисля, че нѣма да бждете по вискателни да искате да разказвамъ по нататъкъ, както не искахте и отъ прѣжний просителъ. Азъ за това именно не турихъ „по семейни причини“, защото мисля че това е излишно. За туй не турихъ никакви опредѣдени причини, защото ако и да казвамъ „семейни причини“ пакъ е неопредѣлено, и може би нѣкой да искатъ да вѣзжтъ въ подробностъ и да попитатъ, кои сж тѣзи семейни причини. Азъ мисля, койго иска отпускъ, той трѣба да си има причини. И азъ проги на туй основание и като още добавя, че семейни нужди ме заставляватъ, ще моля да постъпите съ мене, както съ прѣдшнй просителъ.

Председателъ: Ако нѣма кой да говори върху прошенито на г-на Помянова, то ще го подложа на вишегласие.

Мирскии: Когато е правенъ правилникътъ, не безъ причина е турено да се кажатъ причинитѣ, по които представителитѣ ще искатъ отпускъ. Ако се даде отпускъ на г-на Сарафова, даде му се по семейни причини. Чловѣкъ семеенъ не може да каже подробно семейни причини. Но чловѣкъ не ожененъ трѣба да се уваже, да ли баща му е боленъ или майка му и пр. (Веселостъ). Инакъ може всички да искаме отпускъ.

Юрданъ Тодоровъ: Ний зехме въ внимание се мѣнитѣ причини на г-на Сарафова, нъ азъ не знаа, г нъ Помяновъ да ли има семейни причини. Ако негова милостъ е болѣнъ, да каже, нъ ний го видимъ здравъ. Ний си имаме жетви и полски работи, а тѣхна милостъ си отиватъ тогасъ, когато има най-много работа въ Съ-

бранието. Ний тогасъ всички може да искаме отпускъ; затова не зная, да ли може да се удовлетвори пробата му.

Председателъ: Приема ли Народ. Събрание, да се даде на г. Дръ Помяновъ 10 дневенъ отпускъ? Койго не приема, да си дигне ржката. (Вишегласие). И така прошенито на г. Помянова остава безъ послѣдствие. Сега да минаемъ на дневния редъ.

Докл. Узуновъ: Г-да Представители! Комисията се раздѣли на 6 секции и въ всѣка секция вѣзнаха по 5 души. Тѣй щого лицата, които съставляватъ секциитѣ да се не интересуватъ отъ провѣряването на изборитѣ. Втората секция може да представи нѣщо днесъ, понеже имаше твърди лесни окржзи, за които нѣма никакви заявления. Въ вчерашното си засѣдание секциата, като разглѣда изборитѣ по тия окржзи, предложи на мене да ги докладвамъ. Тукъ ще докладвамъ сега за Севлиеветки, Трънскии, Раховскии и Лѣмевки окржгъ и слѣдъ туй ако остане врѣме, още и за Силистренскии. Най напръдъ ще захвана Раховскии Окржгъ. (Чете).

Раховскии Окржгъ, Околия Раховска. На 27 Майи не могли да станатъ тия избори, защото не се явили достаточо число избиратели. Въ този день имало единъ актъ противъ нѣкой си Лугофетъ, койго ежжвалъ бюлетинитѣ на хората; но акта не е приложенъ при самото дѣло.

Бѣлослатинска Околия. На 27 тоже не могли да станатъ изборитѣ по тѣзи причина, че не се явили достаточо число избиратели. За това изборитѣ се отложили както въ едната, тѣй и въ другата околия за 3-ий Юлий. На 3-ий Юлий, отъ 6893 избиратели въ Бѣлослатинската Околия, пристѣтвували само 828 души. Вишегласие получили: Иванко Сейновъ, 590 гласа, Христо Симидовъ 554 и Михаилъ Македонски 552 гласа. Никакви почти нередовности не сж ставали, освѣнъ, че се намѣрили 3 бюлетини повече отъ колкото сж биле забѣлжени лицата, които ще гласоподаватъ. Комисията намира тия избори за законни.

Председателъ: Има ли нѣкой да говори по изборитѣ въ Бѣлослатинската околия? (Нѣма). Ако нѣма кой да говори, тогасъ ще тура на гласоподаване. Какъ желаетъ Народното Събрание да стане гласоподаването, явно или тайно? (Гласове: явно). Койго намира че изборитѣ въ Бѣлослатинската околия сж ставали не правилни, да си дигне ржката. (Някой не дига). Слѣдователно изборитѣ сж правилни и избранитѣ депутати въ Н. Събрание се приематъ за законни.

Докл. Узуновъ: (Чете) Раховска околия. На 3-ий Юлий, отъ 8893 избиратели се явили 2857 души. Получили вишегласие: Цело Вилчевъ 2649 гласа, Драганъ Цанковъ 2612, Конст. Геновъ 2319 и Хр. Рахиловъ 1091 гласа. Въ провѣряването намѣрили сж 12 бюлетини повече отъ колкото сж били забѣлжени въ списъка. Освѣнъ тѣзи малка нередовностъ друга нѣма, заявление нѣма, за туй комисията намира тѣзи избори за законни.

Председателъ: (Чете): Севлиеветкии окржгъ. Отъ Севлиеветката околия се искатъ 6 мина, а отъ Габровската трима. Въ Севлиеветката околия на 27 Майи отъ 10,147 избиратели, пристѣтвували 3,004 души, получили най-много гласове и повече отъ 1/4 г. Ст. Стамболовъ 2589, Накифъръ Влаевъ 2580 и Хр. Топузановъ 2549 гл. Тия сж повече отъ 1/4 на гласоподавателитѣ, и за туй сж провѣзгласени за представители отъ Окр. Съвѣтъ. Комисията намира редовни тѣзи избори.

Председателъ: Има ли нѣкой да говори по Севлиеветкии избори? (Нѣма). Койго приема, че изборитѣ въ Севлиеветкии окржгъ сж станали редовни, да си дигне ржката. (Вишегласие). Слѣдователно Ст. Стамболовъ, Влаевъ и Топузановъ сж законни представители.

Докл. Узуновъ: (Чете): На 3-ий Юлий въ ежжция Окр. сж станали допълнителни избори за други трима представители. Отъ 10,147 избиратели, гласоподавали 1512, получили най-много вишегласие х. Хубанъ Кочуковъ 1505, Андрей Поповъ 1496 и Димитръ Петковъ 1215 гласа. Никакви заявления нѣма и комисията признава изборитѣ за законни.

Председателъ: Искатъ ли нѣкой да говори нѣщо по тѣзи избори?

Дръ Помяновъ: Между избранитѣ г-да представители въ тази околия глѣдамъ да фигурира и името на г нъ Димитра Петкова. До колко зная, — и моето заявление ще се ограничи въ това — едно отъ ежжственитѣ условия, които предисеца закона, за да бжде единъ български гражданинъ депутатъ, г нъ Димитръ Петковъ не го притѣжава: именно нѣма възраст отъ 30 години. Злѣ или добръ, прието е — както знаете — отъ нашия законъ, щото всѣкий депутатъ да има 30 години възраст. За туй азъ сега понататъкъ нѣма да влизамъ въ критиковането на тоя законъ, да ли е право да се изиска 30 годишна възраст, или не; но закона си е законъ, — твърдъ, коравъ, такъвъ както си е. Остава сега азъ да доважа туй мое утвърждение, че Димитръ Петковъ не притѣжава 30 годишна възраст. Димитръ Петковъ, г-да представители, самъ е казалъ,

и то подъ кѣтва въ заседание на Софийскій Окр. Сѣдъ отъ 10 Януарий 1883, т. е. тогава, когато се разгледваше едно негово углавно дѣло за написането въ каква си прокламация, предъ почитаеми Софийскій Окр. Сѣдъ, попитавъ, както се попитватъ обвиняемитѣ, преди да захване разгледанieto на дѣлото за възраст, вѣра и националностъ така: азъ ще прочета само тоя протоколъ, а послѣ ще дамъ на почет. бюро препиcъ завѣренъ отъ протокола, въ който стои г. думитѣ на г-на Петкова:

ПРОТОКОЛЪ

г. София 10 й Януарий 1883 год.

Софийскій Окр. Сѣдъ по Углавно отдѣление, въ откритото си сѣдебно заседание въ слѣдующий съставъ: Председателъ Ст. Малиновъ и Членове Г. Ангеловъ и Ат. Сямовъ; при Секретаря Д. Пешмановъ. Въ присѣдствието на прокурора К. Озетрова и съ участието на сѣдебнитѣ заседатели Х. Мано Стояновъ, Димитър Х. Янковъ, Зане Спасевъ, Тодоръ Бояджиевъ и Доне Миковъ.

Почна разгледането на Углавното дѣло № 221 по описъта за 1882 г. по обвинението на Димитър Петковъ, ж. Софийскій, въ написане и распространяване въ Столицата на една престѣжна революционна нихилистическа прокламация.

Въ заседанието по именното повикване обвиняемия се яви и се пристѣпи къмъ опредѣлението личността му. Попитавъ обвиняемия Д. Петковъ, показва слѣдующето: Азъ съмъ родомъ отъ с. Башъкой. 24 години Българинъ, Православенъ, бивши чиновникъ, подъ Сѣдъ другъ пѣтъ не съмъ давалъ и преписи отъ Обвинителния актъ и списъка на свидѣлитѣ полунихъ.

Това каза самъ Димитър Петковъ подъ кѣтва, и то на 10 Януарий 1883, ще каже преди 1½ год. отъ днесъ.

Понапрѣдъ т. е. на 12 Априлий 1882 год. както се вижда отъ другъ заверенъ протоколъ, Димитър Петковъ ималъ е случай да бѣде попитанъ за възрастта, каква му е, защото дѣлото се е било отложило еднажъ, все въ Софийскій Окр. Сѣдъ, и се попита повторно. Туяъ стои: (захвана да чете): „днесъ на 12 Априлий“ . . . Ама това не е отъ Софийскій Окр. Сѣдъ, но е препиcъ отъ протоколъ на единъ полицейски чиновникъ отъ София. Ето какъ стои (чете):

„Днесъ на 12 й Априлий 1882 г. азъ Теодоръ М. Черневъ, Помощникъ г-ну Родифскому полицмейстеру, като призовахъ г-на Петкова въ присѣдствието на г-нъ Софийскій Прокуроръ и като го разпитахъ за намѣрената Хектография въ домътъ чия е и що литографиратъ съ нея, той отговори слѣдующето:

Отвѣтитъ Димитър Петковъ родомъ отъ с. Башъкой Тулячско Окр. Добруджа, на възраст 24 год. вѣра, прав. и пр.

И подаръ тѣзи думи, които — както казахъ — се съдържатъ въ протоколитѣ, извлечени отъ Софийскій Окр. Сѣдъ завѣрени по надежний редъ, азъ ми се чини, че Димитър Петковъ — както ще признаете сами — днесъ нѣма да има 30 години. Като самъ каза прѣди 1 или 2 год. че има 24 години, то той днесъ не може да има повече отъ 25 или 26 години. Азъ невѣрвамъ, че Димитър Петковъ самъ това да откаже. Но други представители може би да кажатъ — както четохъ въ единъ отъ Дневницитѣ на Нар. Събрание — по този въпросъ така: Димитър Петковъ има 30 години, и за доказателство че има толкова, служи това, че е билъ избранъ: ония които го избрали, трѣба да сж знаели, че има изискуемата възраст, инакъ не щѣха да го избиратъ. Не зная, да ли ще аргументира тѣй нѣкой отъ днешнитѣ г-да представители, но въ хрониката (Дневници), която съществува въ Народното Събрание, чель съмъ подобно нѣщо. А може би и днесъ да се подигне нѣкой и да каже такова нѣщо, и за това трѣба и на него да отговора.

По моето крайно убѣждение, а мисля и по вашето, значило би това, че въобще предписанията отъ закона да не важатъ сами по себѣ нищо. Онова, което предвижда закона, че може да стане, то е възможно да стане, за това послѣ предвижда се наказание, санкция. Ако би да се утвърди онова, което предположихъ, би значило да не се допуска това, което закона допуска. Закона допуска, че нѣкой може би недостигналъ на 30 години да се избере за представителъ, за това казва, че се изискува възраст 30 годишна отъ българскій гражданинъ, за да може той да бѣде депутатъ. И за това виждате, до колко е неестествено това възражение, ако би нѣкой така да възражава: избирателитѣ не сж ли знаели, че има избираемия 30 години? Но избирателитѣ немогатъ да знаятъ тѣй точно годинитѣ, както той самичакъ си ги знае.

И споредъ тѣзи обяснения азъ мисля, че не ще се намѣри нито единъ измежду васъ, койго да се съмнява за това, че Д. Петковъ нѣма 30 години. И азъ мисля, че ако той самичкъ да бѣше тука, то нѣмаше да откаже това. Но както чухъ отъ прочетения списъкъ,

Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

рабѣлъкъ, че Д. Петковъ не е дѣчъсъ тука, за да би могълъ да признае това.

За това ви моля, гда да поспѣшите съгласно съ закона. Азъ имамъ честь да представя на бюрото извлечението на протоколитѣ, които прочетохъ.

Дръ Вачевъ: Да ли г. Петковъ има надлежна възраст каквато закона предписва да има единъ депутатъ, азъ не зная. Ще възража само на г. пр. договорившия това, че обвиняемия предъ сѣда никога не дава своитѣ показания подъ кѣтва. Това е вѣрно и вѣрвамъ, че на по-вече отъ г. представителитѣ е известно. Въсѣкога когато се представи обвиняемия предъ сѣда, запитва се за възрастта, вѣрата и националността, но това запитване не става никога подъ кѣтва, защото и самото углавно сѣдопроизводство не предписва туй. Ако би нѣкога да има таково сѣдопроизводство, то е другъ въпросъ. Но поне до сега такъвъ редъ не се е практикувалъ въ нашитѣ сѣдилища. Азъ моля гда представителитѣ, щото това утвърждение на г. договорившия да не се зима въ внимание, понеже това е до нѣкъде не истинно. Тѣй като и на менъ е известно, че въ углавното сѣдопроизводство не съществува такъвъ редъ; напротивъ обвиняемитѣ абсолютно не се испитватъ подъ кѣтва, а безъ кѣтва; и имъ е дадена свобода да отговарятъ безъ кѣтва и даже такава свобода, щото може и да не отговарятъ. Остава сега, да ли таково казване на г. Петкова предъ сѣда, както и предъ сѣдебний слѣдователъ, да ли може да служи това само признание за доказателство на неговата възраст? Известно ви е гда представители, че обвиняемия като се тури на банката на обвиняемитѣ предъ сѣдилището, предъ углавния сѣдъ, той относително зададенитѣ нему въпроси за вѣроисповѣдане, възраст и националностъ, сматра ги за твърдѣ маловажни, и твърдѣ е възможно, че обвиняемия ако е на 30 години, казва се на 40, 22, или 23. Той го счита това за твърдѣ маловажно. За туй казвамъ, че таково самопризнание на г-нъ Петкова предъ Соф. Окр. Сѣдъ и слѣдователя, не може да служи за фактъ, че дѣйствително г. Петковъ е на 24 год. възраст. И ако г. Помянковъ има други нѣкои доказателства да представи, или ако самъ г. Петковъ признае че е на такава възраст, то азъ съмъ даже първия, койго ще помоля гда представителитѣ да зематъ това самопризнание за фактъ и г. Петковъ да се не сматра като представителъ въ П. Събрание. Но таково самопризнание предъ Окр. Сѣдъ не може да се счита за честа монета, или за фактъ, заради което той можеше да се кассира. (Слѣдва).

Изъ София ни съобщаватъ, че документитѣ за истребението изъ казначейството нари отъ бившитѣ министри са открити. Тѣ биле сума 38,000 лева и словомъ тридесетъ и осемъ, хиляди, съ които са издава в. „Срѣдецъ“ и подкушихъ травикитѣ вѣстници Марица, Съединение и Манчова гласъ. Документитѣ, щѣли да се поднесатъ на народното събрание, на което остава да рѣши, какъ да се постѣпи съ тия крадци.

Научаваме са, че г. П. Марковъ, привелъ да бѣде Руссенскій окр. Управителъ и завчера пристигналъ въ въ градъ ни. — Надѣваме са, че г. Марковъ ще оправдае общитѣ надежди.

На 28 Юлий престигнала въ Берлинъ великата княгиня Мария Павловна и се остановила въ дома на руското посолство. Вечерта княгинята приежествувала на великия обѣдъ при императора, на когото биле поканени сичкиятѣ членове на руското посолство въ Берлинъ.

На 19 Юлий престигналъ въ Парижъ Шведскій кралъ.

Една телеграмма изъ Цариградъ извѣстива, че Адмиралъ Актояъ, командиръ на италианската ескадрона на Средиземното море посѣтилъ Султана.

Споредъ послѣднитѣ извѣстия изъ Парижъ, въ Марсиллия умирали отъ холерата на день по 6 до 8 души, въ Тулонъ 4 до 6, а въ Жижанъ отъ 18 до 20 души.

Съобщаватъ изъ Нью-Йоркъ, че тамъ полицията арестовала трима души немци социалисти, за распространение прокламации отъ социалистическия комитетъ, въ които се призовавалъ народа на революция.

Изъ Римъ извѣстиватъ, че и тамъ имало три холерични случая; единъ умрялъ.

Изъ Калкута телеграфиратъ, че Емира се отказалъ да даде надлежния конвой на Афганистанската погранична комиссия, по тѣй причина комиссията рѣшила, да мине прѣзъ Персия.

Изъ Каиръ съобщаватъ, че главния щабъ дѣятелно въоружавалъ една войска, въ която щѣли да влѣзатъ около 4,000 души английскіи солдати. Тѣзи войска щѣла да замине за Хартумъ.

Японскія военъ министръ, придруженъ отъ 12 я-

понскіи офицери посѣтилъ Москва, отъ гдѣто заминалъ за Берлинъ, да присѣдствува на голѣмитѣ маневри, които ще прави германската войска.

Прочетохъ въ „Извѣстия С. Петерб. Слав. Благотв. Общества“, № 6/1884 слѣдното: „Нѣмската училищна дружина (schulverein), която има за главна своя цѣль пофѣмчванieto на славянското население въ Австрия, миналата (1883) година е имала (80,000), и словомъ осемдесетъ хиляди членове съ (793) мѣстни отдѣления (Ortsgruppen), т. е. поддружини. Дружината е имала миналата година доходъ (212,000), двѣстѣ дванадесетъ хиляди фиорина (единъ фиоринъ има около два лева), и е разнесено за училища 121,000 фиорина. Краснорѣчиви цифри. А нашитѣ книжовни дружества?“

Отъ Министерството на Правосѣдието,
ОКРЖНО

№ 3363.

До Г. г. представителитѣ на апелативнитѣ и окржнитѣ сѣдилища и мировитѣ сѣдии.

Господинъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ отношението си отъ 14 Юлий 1884 год. подъ №. 2743 ме увѣдомява, че много отъ окржнитѣ сѣдилища и мировитѣ сѣдии често испращали до вѣренното нему Министерство призовки и други книжа за съобщение и предаване на Сърбскіи подданници, живущи въ Княжеството.

Понеже Сърбскитѣ подданници живущи въ Княжеството, не се ползватъ съ правата, съ които се ползватъ, на основание на капитулациитѣ, подданницатѣ на други държави, — за това предлагамъ на Г. г. представителитѣ на апелативнитѣ и окржнитѣ сѣдилища и на мировитѣ сѣдии слѣдующето за ржководство: призовки и всѣкакви други книжа, адресирани до Сърбскіи подданници, живущи въ Княжеството, да ги испращатъ и съобщаватъ направо тѣмъ по сѣщій начинъ и редъ, както съобщаватъ подобни книжа на българскитѣ подданници, а не чрезъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

София 18 Юлий 1884 година.

Министръ: В. Гадославовъ.

И д. Глав. секретарь: Ст. Михайловскіи.
Началникъ на отдѣл.: Д. В. Македонскіи.

ПОДАРЪКЪ.

Г-нъ Г. Кабакчиевъ въ Свищовъ, подарява едно годишно течение отъ в. „Славянинъ“ VI год. за училището въ с. Акчаръ (Свищовска околина).

ИЗВѢСТІЕ.

Турнаха са подъ печатъ:
ЕСТЕСТВОВѢДЕНИЕ

и
Географическо Отечествовѣдение

за
Трето отдѣление

въ
Първоначалните народни училища.

Четвърто издание.

Четвъртото издание на горните два учебника е изработено споредъ „програмата за първоначалните училища“, отъ учебния сѣвътъ при Министерството на Народното Просвѣщение и одобрена на 14 Юний 1884 год. отъ Министра на Народното Просвѣщение.

При това считамъ за нужно да обада, че въ предговорѣтъ на всѣки учебникъ отъ горните има и по едно кратко методическо улжтване за преподавателитѣ. Който отъ книжарите искатъ да са снабдатъ съ горните учебници, вѣка са отнесатъ направо до менъ. Видинъ 20 Юний 1884 год.

Д. Ц. Коцовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

На 4 й Септемварий въ 8 часа сутрѣнъта въ Русенскія градски сѣвътъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставянето на Руссенската № 23 пѣна дружина слѣдующитѣ неща:

1 о 2500 ярда жблo за постилки (тюфяки) 103 шир.

2-о 64 мѣдни сѣдове (каравани) за ѣдене на войницитѣ, всяка по 2 оки.

3-о Двѣ нови каруци и поправка на 4 стари.

Залогъ, за изпълнение на всѣко едно отъ предприяята, се вноса по 70 лева.

Желаящитѣ да конкуриратъ трѣбва да се съобразятъ съ 6 чл. отъ закона за публичнитѣ търгове.

Свѣдения за поемнитѣ условия могатъ да се получаватъ ежедневно, освѣнъ празничнитѣ дни, въ канцеларията на Русенската дружина, утрѣнъта отъ 8 до 12, а послѣ обѣдъ отъ 3 до 6 ½ часа.

Лагеръ при Руссе 14 Юлий 1884 год.

Командиръ на дружината: Майоръ Баронъ Гейндеръ.

Дружиненъ ковчезникъ поручикъ Стайковъ.

Редакторъ издатель: Т. Х. Стайковъ